

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגאון רבי יעקב ב"ר זאב קראנץ זצ"ל

הרה"ק רבי אפרים פינשל ב"ר יוסף יהודה אריה לייב זצ"ל

הרה"ק רבי אריה ליבוש בהרה"ק ר' חיים ליפשיץ זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנא

חבילי-אגודות.

זרדים-ענפי האילן לחים שמורדין אותם
למאכל בהמות.

כופין את הסל לפני האפרוחים-ומבטל כלי
מהיכנו לא הוי, שאין האפרוחים עומדים
עליו. והאומר אין כלי ניטל אלא לצורך דבר
הניטל, מוקי למתניתין בצריך למקומו של
כלי.

שברחה-מן הבית.

דוחין אותה-בידים.

עד שתכנס-ודוקא דוחין אבל לא מדדין, לפי
שהתרנגולת מגבהת עצמה מן הארץ ונמצא
שהוא מטלטלה. אבל אווזין ושאר עופות
מדדין.

מדדין עגלים-אוחזו בצוארו ובצדדיו וגוררו
ומסיעו ומנענע לו רגליו.

האשה מדדה את בנה-אוחזתו בזרועיו
מאחוריו והוא מניע רגליו והולך.

שנטל אחת ומניח אחת-כשהתינוק מניע
את רגליו מניח אחת ומגביה אחת.

אבל גורר אסור-שנושאתו. וכל מקום
שאמר רבי יהודה 'אימתי', לא בא לחלוק
אלא לפרש דברי חכמים, הילכך הלכתא
כותיה.

חבילי קש וחבילי עצים חבילות של קש ושל עצים וחבילי זרדים וחבילות של ענפי
עץ דקים ורכים, אם התקינן למאכל בהמה אם הכין אותם אדם מערב שבת לשם
מאכל בהמה מטלטלין אותן בשבת ואם לאו אם לא התקינן מערב שבת למאכל בהמה
אין מטלטלין אותן לפי שסתם חבילות אלו עומדות להסקה, ויש עליהן תורת 'מוקצה'.
כופין את הסל לפני האפרוחים בשבת, כלומר שאע"פ שהאפרוחים אסורים בטלטול,
מכל מקום כופים את הסל לפנייהם כדי שיעלו וירדו ממנו, שלדעת
התנא של משנתנו כלי ניטל בשבת אף לצורך דבר שאינו ניטל, ואין זה נקרא 'שמבטל כלי
מהיכנו' (עיין מה שביארנו לעיל ג, ו), שהרי האפרוחים אינם נשאים עליו, וכשהם יורדים יכול
הוא שוב להשתמש בסל כרצונו. אולם אם עמדו על הסל בזמן בין השמשות, כיוון שהוקצה לבין
השמשות הוקצה לכל השבת כולה, ולדעת הסובר, שאין כלי ניטל בשבת אלא לצורך דבר הניטל,
מתפרשת משנתנו שצריך את המקום שבו נמצא הסל, וכשהוא מפנהו הוא מניחו לפני
האפרוחים. תרנגלת שברחה והרי אסור לטלטלה בשבת דוחין אותה בידיים עד
שתכנס למקומה, אבל אין מדדים אותה, כלומר שאין אוחזים בגפיה כדי להכניסה למקומה,
לפי שתרנגולת מגבהת עצמה מן הארץ, ונמצא כאילו מטלטלה. ואפילו בחצר אסור לדדותה
מאותו הטעם. מדדין עגלין וסדיחין בן הסוס ברשות הרבים בשבת, כלומר שאוחזים
באוזניהם או בצווארם ומסייעים להם ללכת, שאין לחשוש בהם שמא יגביהו עצמם ונמצא
מטלטלים. אשה מדדה את בנה כלומר שאוחזתו בזרועותיו ומוליכה אותו אף ברשות
הרבים. אמר רבי יהודה. אימתי מותר לאשה לדדות את בנה בשבת? בזמן שהוא
נוטל אחת ומניח אחת היינו בזמן שהילד עוקר רגל אחת ומגביהה מן הארץ ומניח רגל
אחת אבל אם היה גורר רגליו בארץ ואינו מגביהן אסור לדדותו, שנמצאת האשה
נושאת את בנה, ובילד קטן שאינו יכול ללכת ברגליו אין אומרים 'חי נושא את עצמו', והלכה
כרבי יהודה, שלא בא לחלוק על תנא קמא אלא לפרש את דבריו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנא

אין מילדין – אין מושכין הולד מן הרחם ביום טוב, דאיכא טרחא יתירא.
אבל מסעדין – אוחז את הולד שלא יפול לארץ.
חכמה – מילדת בקיאה.
ממקום למקום – ואין חוששין לאיסור תחומים.
ומחללין עליה את השבת – משעה שהיא יושבת על המשבר ומתחיל הדם להיות שותת, עד כל שלושה ימים אחר שילדה, בין אמרה 'צריכה אני', בין לא אמרה 'צריכה אני' – מחללין. משלושה ועד שבעה, אמרה 'צריכה אני' – מחללין, לא אמרה 'צריכה אני' – אין מחללין. משבעה ועד שלושים אפילו אמרה 'צריכה אני' – אין מחללין, אבל עושים צרכיה על ידי נכרי, מפני שהיא כחולה שאין בו סכנה, ודבר שאין בו סכנה עושין צרכיו על ידי נכרי.
וקושרים הטבור – של ולד שהוא ארוך, ואם לא יקשרוהו ויכרכוהו יצאו מעיו. אבל אין כורתין אותו בשבת לדברי תנא קמא.
רבי יוסי אומר אף חותכין – והלכה כרבי יוסי שחותכין אותו ומנקים אותו ונותנין עליו אבק הדס וכיוצא בו.
וכל צרכי מילה עושין בשבת – ולקמן באידך פירקא מפרש לצרכי מילה מאי ניהו.

אין מילדין את הבהמה ביום טוב וכל שכן בשבת, משום שיש בזה טירחה יתרה, אבל מסעדין אוחזים את הולד בצאתו מן הרחם שלא יפול לארץ, או שדוחקים את בשרה כדי שיהא הולד יוצא. ומילדין את האשה בשבת ואין צריך לומר שגם ביום טוב עושים כן, וקורין לה חכמה ומזמינים מיילדת במקום למקום אפילו ממקום שהוא מחוץ לתחום שבת, ומחללין עליה את השבת כדין חולה שיש בו סכנה, וקושרין את הטבור של הולד שהוא מחובר במעי אימו, שכן אם לא יקשרוהו יצאו בני מעיו החוצה, אבל אין חותכים אותו בשבת. רבי יוסי אומר: אף חותכין את חבל הטבור בשבת. וכן ההלכה. וכל צרכי מילה עושין בשבת כמפורש בפרק הבא, שכן מילה בזמנה דוחה שבת, שנאמר: "וביום השמיני ימול" – ואפילו ביום שבת.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)